

הבא על יבמות

פרק ששי יבמות

נה.

עין משפט גרי מצוה

בא א מ"י פ"ב מהל' איסורי ביאה הל' ט סגמ לאוין קה טושי"ע
 א"ש"ע סמינ טו ספי"ו:
בב ב ט"ג ט"ג ט"ג
בב ג מ"ג פ"א מהלכות
 יבום ה"א טושי"ע ט"ג
 ט"ו קה ספי"ו א:
בד ד ה ו מ"י פ"א מהלכות איסורי
 ביאה הלכה י':

תוספות ישנים

ובתוספות: מדליי רחמנא
 שכתב זרע בשפחה
 חרופה מכלל דחייבי לאוין
 בהערה: וא"ת אדרבה
 יצא דליק מ"ינה דמה
 שפחה חרופה נגמר ביאה
 אף חייבי לאוין וכו'
 וא"ל א"כ לשתוק קרא
 משפחה חרופה דה"ל עיינן
 לא משקינן אזעמינן נ"ן
 קושא עד לגמין: וי"ל
 דה"ל מקינן אדעמינא שפיר
 דלמ איתא דחייבי לאוין
 בנגמרי ביאה לשתוק משפחה
 חרופה דשפחה חרופה
 נמי חייבי לאוין היא
 לקמן דכתיב לא יהיה קרב אכל
 וכו' חייבי כרימות
 לאוין הוה משקינן אדעמינן
 לומר ישתוק קרא משפחה
 חרופה פ"י דלא דיעבד ליה
 חוק מדינתא מדגלי רחמנא
 בחייבי כרימות מכלל דחייבי
 לאוין נגמרי ביאה: עיי"ל
 דלן ליהקשות הכא ניכף
 מיניה דה"ל ודאי מיניה בעי'
 לניכף דחייבי כרימות מדגלי
 רחמנא בשפחה חרופה ש"ז
 גבי חיובי האשם מכלל
 דחיובי הלאו הוה קודם גמרי
 ביאה ופ"ר חייבי לאוין הוה
 בהערה: (א) וי"ל זה
 קשה את שפשימי דשמעינן
 מ"ש"ז לכתיב גבי אשם
 דחיובי הלאו הוה משמע
 שפחה חרופה ופ"ר אכל וכו'
 לא כחייבי הערה בחייבי
 כרימות דיעבד דחייבי
 לאוין בהערה חרופה לנ"ך
 כתיבין אחר שפשימי:

מוסף רש"י

שאם עשאון כולם
 בהערה אחר חייב על
 כל אחת אחת חייב לפי
 שכלל כל העיות ככתב
 אמת, היינו אומר את
 עשאון בולם בהערה אחר
 אינו חייב אלא אמת, לכך
 יצאה כרת בחמותו חלק,
 דהיי דבר שיהיה בכלל ולא
 מן הכלל לגמרי על עצמו
 שמחייב עליה לעצמה,
 אש עשאה עם חובותיה,
 ולא לגמרי על עצמו ולא
 אלא לגמרי על הכלל סוף
 יא, מה אמותו מיימת
 היא ערוה ומייבין עליה
 בפני עצמה, אף כל שהיא
 ערוה חייבין עליה בפני
 עצמה (מכות ד'.) לדבון
 כבדת ולא במלקות.
 והיו מלמד על הכלל סוף,
 לית ליה חייבי כרימות
 שלקון נעטרו מדי כרימתן
 בפני ואלו הן הלוקין
 (בב"ב פ"ב.) מואל אשה.
 הוה ליה מנכנס לגמרי לא
 תקרב (סו).)

מאשת אח יבמות ואלו כתיבין לה על דלמא אשה
 לא חשיב חומרה מה שצדו לרבות מ"מ ליכא למיפריך
 מה לאשת אח שכן צדו לרבות דהכא לא יליף אלא דשייך אהוה מן
 האם בחמות אשה כמו באשת אח: דייש"ז ב"ה בנין אחר מיתת

בע"ה. מיתת האב מנרבינן קרא
 לאסור לאחר מיתת וכן צ"ל ד' מיתות
 (פסוה"ר נ"ג. נד.) גבי אשת אב וכלתו
 ופ"ק דקדושין (דף י"ג. ו) וס' קצעי
 אשת אב מנלן דשריא אחר מיתת
 בעלה וי"ל דככלל הני דריך קרא לאסור
 לנ"ף מנאשת איש דשריא לאחר
 מיתת כלידוף החס וקשה דזהאשה
 רבה (לקמן דף ז': ו) קאמר גבי
 חמותו לאחר (ט) מיתת דנמעט לה
 רבי עקיבא מדכתיב ושרפו אמות
 ואתמן ואת שמהן כלומר ששתייהן
 קיימות נהי דמעטיה קרא משפחה
 מאיסורה מי מעטייה משמע דלא לאו
 קרא היתה שרפה וי"ל דכחולו דריך
 קרא לאסור ולהמיר דלא נילפו
 מהדדי: **בהוייתה** תהא. ומכלל
 מקום אצטרך לעיל (דף ט"ו): למילף
 אחיה (ו) מצני יקעק דלא נימא
 דצעינן דממדי בלאב וצאמא משום
 דכתיב ימרו: (ו) **דכתב רחמנא**
 גבי דודתו רמה י'. אפילו למאי
 דמפרש (ז) דלן עירי בלל חייבי
 כרימות אלא היכא דמפרש קרא
 כהדיא אחי שפיר כדפרשית ברש
 מילתין (דף ז'. ד"ה אשת):

לישתוק קרא משפחה חרופה.
 וא"ת השתא דחייבי

לאוין בהערה אש כן לשתוק קרא
 בחייבי כרימות ומיך ה"ר משה כהן
 דאי לאו קרא בחייבי כרימות הוה
 אמיא מדגלי רחמנא בשפחה מכלל
 דחייבי כרימות בהערה אכל חייבי
 לאוין בנגמרי ביאה דליפנין משפחה
 חרופה אכל השתא דכתיב הערה
 בחייבי כרימות או כל חייבי לאוין
 בנגמרי ביאה א"כ לשתוק קרא
 משפחה חרופה (א):
אמיה

אלמא אחיה אשה בין מן האב בין מן
 האם אסורות מנלן יליף מאחותו מה אחותו
 בין מן האב בין מן האם אף כאן בין מן האב
 בין מן האם וליף מדודתו מה דודתו מן
 האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא
 מן האם מסתברא מאחותו הוה ליה למילף
 שבין קרובי עצמו מקרובי עצמו אדרבה
 מדודתו הוה ליה למילף שבין דבר על ידי
 קדושין מדבר שעל ידי קדושין אלא
 מאשת אח ילפינן דשבין דבר על ידי קדושין
 וקרובי עצמו ואשת אח גופה מנ"ל דתניא
 יערות אשת אחיך לא תגלה: בין מן האב
 בין מן האם אתה אומר בין מן האב בין
 מן האם או אינו אלא מן האב ולא מן
 האם ודן הוא חייב כאן וחייב באחותו מה
 אחותו בין מן האב בין מן האם אף כאן
 בין מן האב בין מן האם או כלך לדרך
 זו חייב כאן וחייב בדודתו מה דודתו מן
 האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא
 מן האם נראה למי דומה דנין קרובי עצמו
 מקרובי עצמו ואל תוכיח דודתו שקרובי
 האב או כלך לדרך זו דנין דבר שעל ידי
 קדושין מדבר שעל ידי קדושין ואל תוכיח
 אחותו שאיסור הבא מאליה ת"ל יערות אחיך
 היא בין מן האב בין מן האם ואימא
 אידי ואידי באשת אח מן האב חדא דיש
 לה בנים בחיי בעלה וחדא דאין לה בנים
 בחיי בעלה אין לה בנים בחיי בעלה מדבר
 הונא נפקא ואימא אידי ואידי באשת אח מן
 האב חדא דיש לה בנים בחיי בעלה וחדא
 דיש לה בנים לאחר מיתת בעלה יש לה
 בנים לאחר מיתת בעלה לא צריכא קרא
 מדאמר רחמנא שאין לה בנים מותרת הא יש
 לה בנים אסורה ודלמא אין לה בנים אסורה

לעלמא ושריא ליבם יש לה בנים שריא לעלמא ושריא ליבם אי נמו אין לה
 בנים מצוה יש לה בנים רשות אי נמו אין לה בנים אין יש לה בנים
 לא⁶ ולא הבא מכלל עשה עשה כתב קרא אחריתא² ערות אחיו גלה
 ואימא אשת אח מן האם כאשת אח מן האב מה אשת אח מן האב לאחר
 מיתת בעלה שריא אף אשת אח מן האם לאחר מיתת בעלה שריא אמר
 קרא¹ היא ובהוייתה תהא אחותו דכתב בה כרת למה לי לכדרבי יוחנן דאמר
 ר' יוחנן שאם³ עשאון כולם בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת ולרבי יצחק
 דאמר כל חייבי כריתות בכלל היו ולמה יצתה כרת באחותו לדבון כבדת
 ולא במלקות לחלק מנלן נפקא ליה³ מואל אשה בגדת טומאתה לחייב על
 כל אשה ואשה דודתו דכתב בה רחמנא עיריים יהיו ל"ל לכדרכה רבה
 רמי כתיב² עיריים יהיו וכתיב⁴ עיריים ימותו הא כיצד יש לו בנים
 קוברן אין לו בנים הולך עירי ואיצטרך למכתב עיריים יהיו ואיצטרך
 למכתב עיריים ימותו דאי כתב רחמנא עיריים יהיו ה"א עד חטאיה אבל
 מחטאיה ואילך לא כתב רחמנא עיריים ימותו ואי כתב רחמנא עיריים
 ימותו ה"א מחטאיה ואילך אבל מעיקרא לא צריכא: י"הערה דחייבי
 לאוין מנלן מדגלי רחמנא⁵ שכבת זרע גבי שפחה חרופה מכלל דחייבי
 לאוין בהערה אדרבה מדגלי רחמנא הערה בחייבי כריתות מכלל
 דחייבי לאוין בנגמרי ביאה אמר רב אשי אם כן לשתוק קרא משפחה חרופה
 הערה דחייבי לאוין דכהונה מנלן אתיא⁶ קיחה⁷ קיחה⁷ דחייבי עשה מנלן
 א"ת

עברי שנותר בה [כריתות ה'] כדכתיב (שמות כ"ב) אש אדוניתו יתן לו אשה:
 חייבי לאוין בנגמרי ביאה: דכהונה מנלן. דמשפחה לא גמרינן אלא לאו השוה בכל דומיא
 דשפחה חרופה: קיחה קיחה. כתיב גבי חייבי
 כריתות (ויקרא ט) איש אשר יקח את אחותו וכתיב עשה עשה: כגון מצוי
 ואלדומי עד דור
 שלישי מנלן דאסירה הערה דיהוה
 שלישי מנלן דאסירה הערה דיהוה

(א) ולעיל נד' וש"י,
 (ב) מכות ז' כריתות א:
 (ג) ויקרא כ', ד' דברי
 (ד) ויקרא י"ג, ט'
 (ה) ויקרא י"ג, ט'
 (ו) ויקרא י"ג, ט'
 (ז) ויקרא י"ג, ט'

תורה אור השלם

1. ערות אשת אחיך לא
 תגלה ערות אחיך אלא
 ויקרא י"ז טו
 2. ואיש אשר יקח את
 אשת אחיו נדה הוא
 ערות אחיו גלה עיריים
 יקרא כ"א
 3. ואל אשה בגדת
 טומאתה לא תקרב
 לגלות ערוותה:
 ויקרא י"ז טז
 4. ואיש אשר ישכב את
 דודתו ערות דוד גלה
 וישאם וישאו עיריים
 יקרא כ"ב
 5. ואיש פי ישכב את
 אשה שכבת זרע יהוא
 שפחה תהיה לאיש
 והפרה לא תהיה או
 חפשה לא נתן לה בקרת
 תהיה לא יזמתו פי לא
 תהיה ויקרא י"ז טז
 6. ואיש אשר יקח את
 אחותו בת אביו או בת
 אמו ויקרא את ערוותה
 והיא תראה את ערוות
 חסד הוא ונברתו לעני
 בני עמם ערות אחותו
 גלה עמו וישא:
 ויקרא כ"ב
 7. אשה ונה וקלה לא
 יקחו ואשה וקלה
 מאישה לא יקחו בני קדש
 הוא לאלהיהו:
 ויקרא כ"ד

גליון הש"ס

רש"י ד"ה לברת ניתנה
 וכו' ולא ה"ל לעונשו
 ברב א"מ תהיה עליה.
 עין מכות דף י' ע"ג:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לשתוק וכו'
 בשאר חייבי לאוין נמי
 לא מחייב בהערה
 אלא בנגמרי ביאה:
 (ב) תוס' ד"ה דיש
 וכו' לאחר מיתת אחתו
 דנמעט לה ריע: (א) ה"ה
 בהערה וכו' למילף אמה
 אחיה מצני: (ז) ה"ה
 דכתיב כן דריך להחמיל
 דודתו ככתב רחמנא גבי
 עיריים למה לי אפי'
 למאן דמפרש כ"ל: